

Art After Work med Gary Svensson 25 januari 2017

Fotografiet och den massproducerade bildens utveckling

Foto Oscar Gustave Rejlander

Ett nytt år har tagit sin början och aktiviteterna i Konsthistoriska klubben låter inte vänta på sig! Vi startar som sig bör med en kombination av social gemenskap och konstbildning. Nya och gamla medlemmar möts för några trivsamma timmar på Passagen.

En av våra återkommande och välrenommerade föreläsare Gary Svensson, bitr. professor i konsthistoria vid Linköpings universitet, besöker oss med ett föredrag om fotografiet och den massproducerade bildens utveckling. Han visar oss ett antal historiskt mycket intressanta bilder från 1800 talets början och framåt. Vi får ta del av de olika tekniska och kemikaliska stegen i utvecklingen av både kameran och hur processen att framställa och fixera bilden skett succesivt. Bland de mer kända innovatörerna av fotografiets utveckling nämndes Louis Daguerre, Fox Talbot och den ryske pionjären av färgfotografering Sergej Michajlovitj Prokudin-Gorskij. På tsarens order skulle han dokumentera Ryssland i färg. Vilket han alltså gjorde redan före den ryska revolutionen 1917. Hans bilder kan man hitta på: https://sv.wikipedia.org/wiki/Sergej_Prokudin-Gorskij.

Gary Svensson visade också hur fotografiet kom att utveckla flera områden som exempelvis: sociologi, naturvetenskap, medicin och kulturgeografi. Intressant var också att förstå vilken påverkan bilden fick då den så småningom kunde dupliceras i mängder och att den kunde spridas och nå massorna.

Efter föreläsningen vidtog stående mingel med Kerstins och Mariannes delikata små tilltugg och något drickbart därtill. Med stor förnöjelse kan vi konstatera att det finns ett öppet och välkomnande klimat mellan våra medlemmar.

Daguerre foto med första människan avbildad

Konsten i våra bostadsområden – föreläsning med Per Nilsson och Christer Fällman 18 februari 2017

Övre Vasastan i Linköping

Arkitekten Per Nilsson samt konstkritikern och f.d. konsthallschefen Christer Fällman höll tillsammans en föredragning om arkitekturen och den planerade konsten. Per Nilsson gav oss inblickar i hur arkitektur och konst hänger ihop. Arkitektur som i vissa fall mer kan räknas som ett konstverk än ett bostadshus som t.ex. Friedensreich Hundertwassers hus i Wien. En aspekt på arkitektur och konst är naturligtvis samarbetet som möjliggör att platser ritas in, för att konsten ska komma till sin rätt. Detta påpekade Christer Fällman i sin beskrivning av de konstnärliga uttrycken. De engagerade konstnärerna har tilldelats platser som de ska arbeta utifrån.

Något intressant och spännande håller på att ske i det nybyggda bostadsområdet "Övre Vasastaden"! Ett tjugotal av våra mest välrenommerade konstnärer i Sverige har engagerats i utsmyckningen av området. Att detta är mycket stort för konstintresserade i Linköping märktes väl när Wallenbergsalen fylldes till så gott som sista platsen. Fantastiskt roligt att se så många hängivna och nyfikna människor samlas!

Per Nilsson

Christer Fällman

Ernst Billgren, Mosaikvägg i Övre Vasastan
Foto Gullbritt Weiland

Ernst Billgren var en av de första att blir klar med sitt stora verk i mosaik, som pryder en husgavel ut mot ett torg där den bidrar till fin rumslig karaktär. Många av konstnärerna har en anknytning till Linköping. Det är extra roligt att deras konstverk kommer att vara tillgängliga för allmänheten.

I Konsthistoriska klubben var detta upptakten till vår nya undersökande grupp som ska ta sig an den offentliga konsten i Linköping. Genom studiebesök och fördjupningar kring våra offentliga konstverk kommer gruppen att diskutera och dokumentera sina intryck.

Årsmöte 18 mars 2017

Till ära och berömmelse – föreläsning med Stefan Hammenbeck

Stefan Hammenbeck och Kerstin Svedbäck

På sedvanligt sätt höll Konsthistoriska klubben årsmöte i Wallenbergsalen på lördagen. Styrelsen redogjorde för verksamheten och ekonomin under 2016, som medlemmarna godkände och vi fick fortsatt förtroende. Under bildkavalkaden över årets verksamhet kunde man lägga märke till den omfattning och bredd verksamheten hade under året. På valberedningens förslag hälsades två nya ledamöter välkomna till styrelsen, Staffan Rudner och Niclas Franzén. Styrelsen ser fram emot att få samarbeta med våra nya ledamöter. Vi är också glada över att vår nya resekommitté: Annika Rannström, Kerstin Stål och Ingrid Andersson redan vid årsmötet kunde presentera en ny resa till Århus i september. Biblioteksgruppens arbete har under de senaste åren strävat efter att aktualisera vårt bibliotek för att öka utlåningen. Nu har vi fått möjlighet att flytta en del av beståndet en trappa upp i Skådebanan och hoppas därmed att litteraturen blir mera tillgänglig. Vi tackar bibliotekskommittén för nedlagt arbete!

Att Stefan Hammenbecks föreläsningar alltid är sakligt välgrundade med intresseväckande nya perspektiv är välbekant. Att han dessutom har en ledig och roande berättartalang med en hel del personliga anekdoter gör att hans föreläsningar är synnerligen publikdragande. Likaså också denna gång, då ämnet handlade om de konstnärer som fått ge namn åt nya gator i Linköping – "Till ära och berömmelse". Passande nog var det fyra konstnärer med anknytning till Linköping: Johan Krouthén, Pär Thorell, Elias Erdtman och Idun Lovén. Genom att plocka fram Krouthéns mindre exponerade motiv fick Stefan oss att upptäcka nya kvalitéer i hans måleri. Vikten av att kunna teckna framhöll Stefan i Thorells konstnärskap och hans koloristiska bilder med linköpingsmotiv. (Går att betrakta på Linköpings stadshus).

Johan Krouthén

Elias Erdtman

Erdtmans skildringar av det östgötska landskapet betonade Stefan som särskilt skickligt utförda. (Går att betrakta bl.a. på Katedralskolan). Idun Lovén har blivit mycket uppskattad för sin gärning i sin målarskola. Numera kallad "Konstskolan Idun Lovén" där många av våra konstnärer har startat sin bana.

Denna årsmötesdag avslutades med en måltid på Hagdahls kök där vi lät oss väl smaka av stämningshöjande mat liksom dryck.

Pär Thorell

Art After Work 5 april 2017

Pärlor, Paljetter och Politik med Rangvi Andersson

Vårregnet strilar ner – regnkappor och paraplyer! Vi ses på museet för att vara med om en presentation av den nya utställningen. Väl inne förvandlas världen till en festmiljö från 20-talets svenska överklass. Elegans! Fantastiska spetsar, glittrande pärlor och paljetter. Tyger av skiftande slag, i lager på lager i sirliga kvalitéer. En del som inte längre är möjliga att tillverka. Tunna tyger och tunga broderier som får känningarna att falla stiltigt i dansens virvlar. Korta kjolar och ärmlöst för att ge kroppens rörelse full frihet. Med jazzens genombrott på 20-talet uppstod också nya danser t.ex. Charleston. Ja, här andas det glamour och frigörelse i efterkrigstidens behov av lekfullhet.

Historien om Emy Ficks och Elisabeth Glatzbergs modeateljé fascinerar. Efter studier i bl.a Paris startade Emy och Elisabeth en läroanstalt för praktiskt och konstnärligt kvinnligt handarbete i Stockholm, Sankta Brigittaskolan. Det berättas att runt syborden var arbetet flitigt och diskussionerna gick höga om politik och vardagliga ting. Efter några år gick Emy och Elisabeth skilda vägar och Emy startade om på egen hand. Modeateljéerna vara ofta anlitade för det festinriktade 20-talens aristokratiska damer. Även medelklassens damer var nogra med sin klädsel. När Siri Derkert anlätades som modetecknare utvecklades en kollektion som blev stilbildande för den politiskt medvetna medelklassens kvinnor som gav sig ut i protestaktioner och demonstrationer. På utställningen finns att skåda en ny uppsydd kollektion utifrån Siri Derkerts modeteckningar.

Klänning i röd sidenchiffong
Foto Östergötlands museum

Klänning i tunt bomullstyng med broderade blommor och prickar
Foto Östergötlands museum

Att Emy Ficks samling hamnat på Östergötlands museum beror på att hon testamenterade hela sin kvarlåtenskap till museet i hopp om att hennes livsverk skulle finnas kvar. Hon bodde och verkade den sista delen av sitt liv på Strålsnäs i Östergötland.

Vår guide Ragnvi Andersson binder på ett pedagogiskt sätt ihop utställningens föremål med tidens anda och politik så att vi ser kopplingarna mellan mode och historiens vingslag

Interiör Sankta Birgittaskolan
Foto Östergötlands museum

Klänning i lila silkessammet
Foto Östergötlands museum

Studiebesök hos konstnär Karin Almlöf 21 april 2017

Karin Almlöf – akvarell
Foto: Thomas Gundmarek

Konstvetarseminariegrupp 1 har varit på vift! Inom ramen för vårt tema om kvinnliga konstnärer gjorde vi ett studiebesök hos konstnären och förläggaren Karin Almlöf i Hägerstad utanför Rimforsa.

När vi anländer vid 10-tiden är kaffet redan påsatt och Karin välkomnar oss på gårdsplanen utanför sin fina ateljé. Bara ateljén i sig är värt ett besök när man, som vi, studerat arkitektur och ser både byggnadsteknik, funktion och estetik som väsentliga delar av en konstruktions helhet. Platsen är utsökt vid en närbelägen fågelsjö och beteshagar tätt intill. På gårdsplanen pickar honorna i full frihet – vilken idyll!

Här finns förstås mycket annat att lägga märke till. Karins egen konst i stora format som fångar naturen i dess gråa vårvinterdräkt. Hennes utgivning av Torgny Lindgrens böcker och många andra volymer väcker vår nyfikenhet. Vi visar vilken vetgirig församling vi är genom att Karin ställs inför en skur av frågor. Tålmodigt svarar hon på allt som vi vill veta. Efter ett välsmakande förmiddagskaffe får vi chansen att se oss omkring och skaffa oss en och annan bok eller bild.

Tänk att en blåsig kall förmiddag i april kan bli till en riktig happening!

Ett stort TACK till Karin Almlöf.

Art After Work 24 april 2017

Releaseparty för Konstvetaren och öppet hus på KKL-biblioteket

Skådebanans lokaler i Trädgårdsföreningen har blivit vår hemvist för såväl de fyra seminariegrupperna, som alla våra administrativa/verkställande grupper och vårt eget bibliotek. Här trivs vi fint! I en känsla av upprymdhet trängdes vi under måndagskvällen för att välkomna den nya Konstvetaren och delta i bibliotekets litteraturfrågetävling.

Redaktionskommittén: Kerstin Svedbäck, Ingela Gustafsson och Staffan Rudner kunde stolt visa upp den nya Konstvetaren 2016. Vid presentationen av artiklar och skribenter var det lätt att lägga märke till att Konstvetaren har en speglade och fördjupande funktion av KKL:s verksamhet. Vi ser också att våra medlemmar gärna bidrar med intressanta artiklar. Stefan Hammenbeck har dessutom bidragit med alldeles nypublicerad forskning om Elsa Dawson Wåghals. Tillfredställande att fler och fler är aktiva skribenter! Grafiker Mats Fredriksson har återigen gjort Konstvetaren attraktiv till utseende. Det tackar vi särskilt för!

Bibliotekskommittén: Marie Björklund, Majken Backman och Pär Hallinder kunde nöjda meddela att vårt biblioteks referenslitteratur och annat värdefullt material kommer att finnas tillgängligt på andra våningen i det lilla rummets skåp, till stor glädje för alla seminariegrupper. Gruppen har bidragit till att hålla vårt bibliotek levande genom att ha öppet hus och ordna roliga och intresseväckande tävlingar. Vi tackar Er alla för detta och hoppas på att gruppen finns som en resurs för biblioteket även i fortsättningen.

Sist men inte minst gjorde vår festkommitté Kerstin Lundin och Marianne Örtlund en strålande insats genom att laga finfin mat och baka supergod kaka till nästan 40 personer – bra gjort! Det var en kylig vårkväll men med mycket människovärme!

Elsa Danson Wåghals, Komposition, skulptur i teak

Studiebesök i Stockholm 28 april 2017

Synagogan, interiör
Foto: Anne-Marie Grubbström

Vid studiebesöket i det judiska centret Baijt fick Konstvetarseminariet 2 en unik möjlighet att se det tillbyggda centret för judisk kultur i centrala Stockholm. En av arkitekterna bakom den intressanta tillbyggnaden, Gabriel Herdevall, visade oss hur man tagit tillvara tomten genom att bygga på skolgården och skapa möjlighet för såväl förskola, skola, folkhögskola som övrig kulturverksamhet i lokaler med mycket rymd och ljus. Skolgården finns nu på taket. Vi fick en glimt av hur barnen på fredagseftermiddagen har en förberedelse för den judiska sabbaten. Där utöver fick vi träffa rektorn för folkhögskolan, Noa Hermele, som berättade om den judiska profilen och den organisatoriska samverkan med den islamska folkhögskolan i Kista.

På vår promenad till Synagogan fick vi en guidning av minnesmonumentet över förintelsen genom Gabriel Herdevall, en av upphovsmännen. Utformat för att hedra och minnas de som föll offer i koncentrationslägren och deras släktingar som kom till Sverige.

Vi fick också en lektion i Synagogans arkitektur. Byggnaden som stod färdig 1870, ritades av en av de då skickligaste arkitekterna, Fredrik Wilhelm Scholander, i en orientalisk stil.

Inne i byggnaden visade och berättade Britt-Marie Herdevall om judiska seder och hur synagogan fungerar idag för den judiska församlingen. Vi fick också se de heliga Torarullarna, hur de är utsmyckade och hur de förvaras. Många frågor från gruppen fick sina svar genom Gabriel och Britt-Maries lättsamma beskrivningar och initierade kunskaper.

Vi avslutade dagen i Kungsträdgårdens trivsamma paviljonger, där vi fick arkitektens (Gabriels) beskrivningar av tillblivelsen av dessa byggnader. Vi passade naturligtvis på att inta vårt eftermiddagskaffe i vårsolens glans. En fantastiskt intressant dag tack vare att Gabriel och Britt-Marie följde oss hela dagen och bjöd på sig själva och allt det judiska! Stort Tack till Er!

Konstvetarseminariet 2 i Kungsträdgården
Foto: Anne-Marie Grubbström

Konstresa till Halmstad 6 – 7 maj 2017

Alf Björk, Installation på Vandalorum

På väg igen mot sevärdheter i vårt eget land! Denna gång är det Halmstad som är slutstationen. Men visst kan även resvägen få ett mervärde, om man som vi gör ett stopp i Vandalorum, vid Värnamo. Vi får en föredragning om Vandalorums tillkomst och utveckling av en kunnig guide. De eldsjälur som har spelat stor roll är: Sven Lund, Källemos grundare och museimännen Pontus Hultén och Sune Norgren bl.a. Att denna väggkorsning mitt i Småland med sina lador kunnat få en världsberömd arkitekt som Renzo Piano att engagera sig i projektet är unikt och fantastiskt. Vi får sedan ta oss en titt på utställningarna "Ljus" och "Jonas Bohlin". Förutom detta minns vi särskilt den härliga lunchens alla smaker, innan färden går vidare.

Carl Milles, Europa och tjuren
Foto Gullbritt Weiland

Halmstad till fots med museimannen och legendaren Lennart Lundborg, bördig från Linköping, och vår egen Stefan Hammenbeck kan bara bli en hit! Vi tittar på allt ifrån Piccasostatyn Kvinnohuvud, Europa och Tjuren av Carl Milles, Kungamötet av Edvin Öhrström samt Peter Mandls Neptunus, känd som Klädnypan, till 91:an Karlsson av Nils Egerbrandt. I S:t Nicolaikyrkan fascinerar vi av Einar Forseths glasfönster. Fyllda av intryck får vi vila våra sinnen och fötter ett ögonblick innan kvällens middag intas.

Guide Lennart Lundborg i Halmstad

Olle Baertling, skulptur ASAMK
Halmstad
Foto Gullbritt Weiland

En ny dag och nya intryck! Vi åker till Baertlingkvarteren dvs högskoleområdet och möts av en ung entusiastisk guide som ger oss en grundlig lektion i Olle Baertlings konstnärskap. Hon visar och berättar om samlingen med den geometriska nonfigurativa konsten, som ger högskolan dess grafiska karaktär. Det rör sig om såväl måleri inomhus som skulpturer utomhus.

Christian Berg, Skulpturer Foto Gullbritt Weiland

Vårt nästa stopp blir Mjellby konstmuseum som visar en skulpturutställning med representation av bl.a. Elsa Danson Wåghals. Just dessa skulpturer har Östergötlands museum bidragit med.

En intressant utställning som gör ett försök att skildra skulpturkonstens utveckling i Sverige. Vi ser även den kända Halmstadgruppens verk i permanentutställningen.

Vi lämnar Halmstadtrakten och gör ett sista nedslag på hemvägen. Ljungbergsmuseet i Ljungby visar sista dagen av utställningen Ögonblick i evigheten av Kaj Engström. Den består av dockor som är gjutna i betong med dockögon från gamla kastade dockor och groteska dansdockor på upphöjda socklar. En mycket suggestiv utställning! Vi tittar också på Sven Ljungberg och Ann-Magret Dahlqvist Ljungbergs konst och får höra om deras liv och konstnärskap av en uttrycksfull guide.

Genom att resa i grupp får vi förutom en gemensam upplevelse tillgång till experter som levandegör miljöer och konst på ett initierat och inspirerande sätt. Konsten får sin historia och sitt uttryck i samlande berättelser. Vi får ögon öppnade och sinnen sinnligare!

Tack till Monika Minnhagen Alvsten och Anita Arbrandt som planerat allt tillsammans med Stefan Hammenbeck!

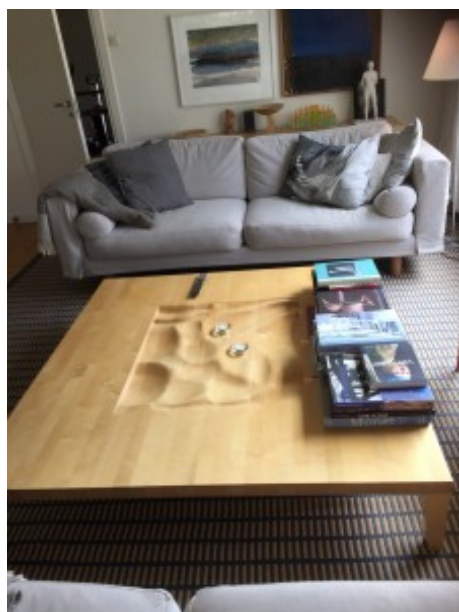
Studiebesök hos Tuula Falk – inredningsarkitekt och designer – 12 maj 2017

Tuula Falk i sitt hem
Foto: Anita Hull

I Konstvetarseminariet 1 ger vi oss åter ut på studiebesök. Denna gång till den finska inredningsarkitekten Tuula Falk i Åtvidaberg. Vi får komma in i arkitektens privata hem för att studera heminredning och då framförallt möbler som hon ritat. Här får vi tillfälle att prova funktionen och beskåda den minimalistiska sobra stilen. Rena mjuka former i ljusa träslag i både stolar, bord och skåp.

Efter förmiddagskaffe med ljuvlig rabarberkaka blir det visning av bilder. Vi får lära känna hela familjen. Inte minst Tuulas mamma och pappa. Två mycket duktiga designer. Pappa är Olavi Hänninen och mamma textilkonstnärinnan Airi Snellman-Hänninen. Bilderna visar såväl deras konst som familjens liv och historia. Här i den finska miljön känner vi inspirationen av både naturen och andra finska konstnärer. Tuula har dokumenterat pappa Olavis design i bild och text så att hans livsverk finns kvar som en del av det finska kulturarvet. Nu står mamma Airis konst på tur att förevigas i text och bild. Vi önskar Tuula lycka till med detta arbete! Genom bilderna får vi också uppleva många av Tuulas egna designarbeten som har omfattat hela miljörestaureringar, som på Adelsnäs slott och Pigalles skobutik i Linköping.

Tuula Falk: designat soffbord
Foto: Anita Hull

Efter att ha fått njuta av all skön möbelkonst och det vackra huset vilar vi sedan blicken på den bedårande utsikten över Bysjön. Här är en plats som kan bidra både till rekreation och kreativitet. Vi vill tacka Tuula för en förföriskt fin förmiddag i denna miljö och för hennes personliga och generösa sätt att ledsaga oss!

Sommarutflykt till Vadstena 15 juni 2017

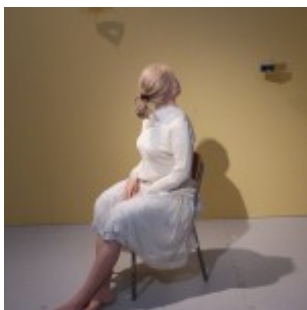
Flygande hästen 1923-35. Carl Milles
Foto Gullbritt Weiland

En solig vacker försommardag avreste åtta medlemmar i KKL till Vadstena för att se utställningen Stina Opitz Carl Milles Gottfrid Larsson på Vadstena slott.

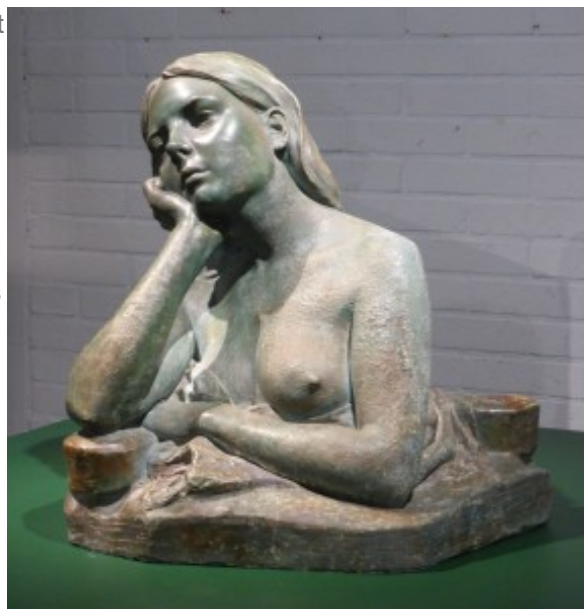
Vi fick en mycket informativ och intressant introduktion av de tre skulptörerna av Lena Linde, som därefter vandrade runt med oss på utställningen och berättade om de utställda skulpturerna.

Två av Sveriges främsta skulptörer Carl Milles och Gottfrid Larsson skapade en livslång vänskap med varandra under sin tid på Konstindustriella skolan, numera Konstfack. I sommarutställningen på Vadstens slott möts deras verk i en unik dialog med Stina Opitz moderna konst.

Gottfrid Larsson (1875-1947) skildrar i sin skulpturkonst främst människor i vardagen. Carl Milles (1875-1955) å sin sida rör sig mer i mytiska kretsar bland gudar, legender och djur. Gottfrid Larsson och Carl Milles var alltså verksamma under samma period. I konkurrensen mellan dessa skulptörer hamnade ofta Gottfrid Larsson i skymundan, inte på grund av att hans konst var av lägre kvalitet utan för att hans jordnära motiv inte passade för tidens smak. I mötet med Stina Opitz (f 1944) moderna konst och de äldre skulpturerna skapas en spänning men även ett samspel.

Utomjording 2017. Stina Opitz
Foto Gullbritt Weiland

I drömmar 1904. Gottfrid Larsson
Foto Gullbritt Weiland

Alla tre är välkända för sina offentliga utsmyckningar. Carl Milles skulpturer finns på otaliga torg i Sverige exempelvis Poseidon på Götaplatsen i Göteborg och Folkungabrunnen och Folke Filbyter på Stora torget i Linköping. Gottfrid Larssons Springbrunn med fontänfigur finns att beskåda i Järnvägsparken i Linköping samt Arbetaren som står i Vasaparken i Stockholm. Stina Opitz kanske mest kända skulptur Cirkulation II mer känd som Rondellhunden smyckar en rondell i Linköping.

Efter utställningen smakade det bra med kaffe på Gamla konditoriet i Vadstena.

Besök i Norra Vi 27 juni 2017

Vi inledde vårt besök på Kungabordet som fått sitt namn efter Gustaf VI Adolf som åt lunch här under sin Eriksgata genom Norra Vi 1953. Säkert blev han också hänförd av den fantastiska utsikten över Norra Vifjärden.

Efter fiket fortsatte vi vår färd till konstnärinnan Lena Möller, verksam i Norra Vi. Lena har arbetat i många olika tekniker såsom måleri, grafik, skulptur och hon provar gärna nya tekniker. Nu ägnar hon mesta tiden åt grafik. Lena gav oss en mycket intressant genomgång av arbetet med att framställa grafiska blad. Lena berättade också att hon hämtade mycket inspiration från naturen men TV-bilder och foton kan också ge idéer och uppslag. Hennes konst handlar om människans utsatthet och vilshenhet och hon vill beskriva inre och yttre landskap på sitt sätt. Lena fick besvara många frågor från kunskapstörstande KKL:are! Vi fick också möjlighet att studera alla de konstverk som inte bara hängde på väggarna i ateljén utan också vad som gömde sig i lådor och skåp.

Ett givande och lärorikt besök!

Därefter väntade guiden Stig Sundqvist vid kyrkan i Norra Vi. Med stor kunskap och med glimten i ögat gav Stig oss en intressant och men också gripande inblick i flera livsöden kopplade till personer som vilar på kyrkogården. Vi minns kvinnan som fick behålla alla 25 förlovningsringarna men den tjugosjätte fick hon lämna tillbaka! Vi berördes också av särplingens uanförskap men som fick återupprättelse genom att en gravsten placerades på hans grav långt efter hans död. Och dessa barn som fick niga och lägga en blomma på graven där deras donatorer vilade efter att de fått mottaga nya skor!

Stig höll oss fångna med sin berättarkonst och besöket avslutades i kyrkan där det Ribbingshofska gravkoret från 1700 som liksom delar av den södra väggen flyttades från den gamla medeltidskyrkan till nuvarande kyrkan invigd 1775. Gravkoret har en speciell utformning med två våningar varav den ena är öppen mot kyrkorummet.

Denna väl arrangerade dag avslutades med en mycket trevlig kaffestund i vårt värdpars sommarparadis i Tullerum.

Vårt varma tack till Irène och Claes-Göran Karlsson!

Sommarutflykt till Norrköping 17 augusti 2017

Deltagare på utflykt, Norrköpings konstmuseum
Foto Gullbritt Weiland

Konsthistoriska klubbens sommarverksamhet avslutas med ett besök på Norrköpings konstmuseum. Vi träffas som vanligt vid Trädgårdsföreningens parkering för att i egna bilar ta oss till destinationen. Att återse varandra igen är en fin upplevelse i sig och att öppna sinnen för att tillsammans ta del av en utställning känns förväntansfullt.

Väl framme hinner vi först att beskåda utställningen Periferin i centrum 1 – Smycken fransk grafik från 1600- och 1700-talen möter samtida smycken av Margareth Sandström och Peter de Wit.

Våra ögon föll först och främst på de samtida smyckena. Intressant att se hur olika uttryck de båda konstnärerna har trots att de arbetat tillsammans i många år.

Guidning av utställningen Gåvan
Foto Gullbritt Weiland

Guiden uppehöll sig vid några centrala verk: Lena Cronqvists stora målning med ormbunkar – en närstudie av skogens växter, som också utgjorde utställningskatalogens framsida, imponerade på vår grupp., Andra verk var Peter Tillbergs stora målning "Jonas o TV:n" och den mindre kände Gösta Gustavssons miniatyrkonstverk som replik till den stora målningen., Ola Billgrens "Interiör" och hans målning "Diptyk lever också kvar i vårt minne, som skickligt genomförda konstverk.

Givetvis ingår en avslutning i Picknick anda, då Anita Hull och Gullbritt Weiland ur matsäckskorgen plockar fram kaffe och bullar. En stund för både njutning och reflektion, då våra intryck ventileras.

Vårt huvudsyfte var att få en guidad visning av utställningen "Gåvan – Carl-Johan Bolanders öga för konst", som är en konstsamling skänkt av konstsammlaren Carl-Johan Bolander.

Guiden Bonnie Festin gav oss bakgrunden till varför denne konstsammlare från Västerås skänker sin samling till Norrköpings konstmuseum. Han hade helt enkelt en god relation med museets ledning och stort förtroende för dess kompetens.

Peter Tillberg: Jonas och TVn, 1972-76
Foto Gullbritt Weiland

Art After Work 20 september 2017

Att måla till varje pris! Annemirl Bauer – konstnär, feminist, dissident

Föreläsare Kerstin Svedbäck

Passagen en regnig septemberkväll! Vimmel och varma leenden – hösten är här och vi ses igen kring pajer och snittar. Marianne Örtlund och Ingela Gustafsson har dukat upp och sett till att allt är klappat och klart när medlemmarna i KKL strömmar in.

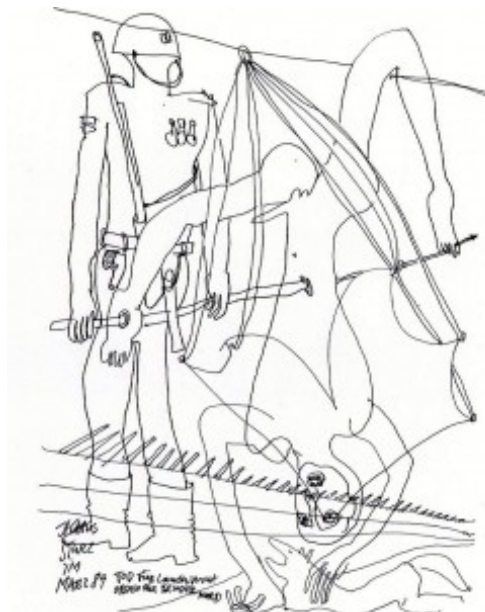
Kvällens föreläsare Kerstin Svedbäck tar oss till en tid och ett land som för många av oss är dolt då det gäller konsten. DDR under 70- och 80-talet. Kerstin presenterar en konstnär vid namn Annemirl Bauer, som verkat under denna tid som både dissident och feminist. Hur ett porträtt kunde vara både ett förtäckt självporträtt och en upprorisk kommentar till Stasis behandling av henne, visade Kerstin genom att analysera en målning och dess titel. Här hade Annemirl Bauer gått i dialog med ett renässansporträtt av Lucas Cranach.

Lucas Cranach d.ä. Katharina von Mecklenburg. Ölja på duk, 1514. 185 x 81,5. Galerie Alte Meister, Dresden.

Annemirl Bauer. Bildnis einer Bergengewinn mit Thüringer Ölja på duk, 1982. 183 x 83. Nachlassarchiv Annei Bauer. Foto: IZBT/madebook.com.

Med teckningar och målningar i blandteknik på okonventionella material kommenterade Bauer skeenden i sin samtid. Hennes protestskrivelse mot bl.a. byggandet av muren ackompanjerades på 80-talet av rasande teckningar föreställande murens offer som i Ikaros fall. Orden för brodermord. Död för landsförräderi.

Med sin målande och inkännande berättelse fångade Kerstin vårt engagemang och med hjälp av bilder levandegjorde hon Annemirl Bauers konstnärskap.

Vi i KKL kan skatta oss lyckliga över att vi har så kompetenta medlemmar. Ett stort tack för denna initierade föreläsning och ögonöppnare!

Art After Work 11 oktober 2017

De australiska aboriginerna och deras konst

Föreläsare Staffan Rudner

Staffan Rudner, föreläsare
Foto Gullbritt Weiland

Staffan Rudner ger oss en beskrivning av australiska aboriginernas historia, kultur och konstuttryck. Hur är det möjligt att kulturer kan bibehålla sina särdrag sedan flera tusen år tillbaka? Svaret är isolering i olika klaner med mycket litet utbyte av främmande inslag. Vi får veta att varje delområde har exempelvis sitt eget språk, egna ritualer och olika ikonografiska tecken som både har andliga och praktiska innebörder. Allt överförs från generation till generation. Detta är ett sätt att leva och ett sätt att överleva. Vi får se bilder som gjorts på bark med säregna mönster och färger. Staffan visar oss hur mönster som tidigare ritats i sanden överförts till bilder på bark. Nu för tiden har aboriginernas kulturella uttryck blivit mer och mer kommersialiserade då deras bilder blivit intressanta souvenirer för turister. Aboriginernas konst har idag utvecklat sina särskiljande drag genom att deras inhemska konstnärer tagit hand om traditionerna och infattat dessa i sina konstverk.

Konsthistoriska klubben är tacksam för att våra medlemmar reser världen över och delar med sig av sina intryck och kunskaper. Vi blir alla berikade! Stort tack Staffan för dina efterforskningar och för att vi fick ta del av denna intressanta historia och i bilder se det speciella uttrycket i dessa urinvånarnas konst.

Vad gör man på stan en mörk onsdag kväll? Inne i ljuset och värmen på Passagen minglar Konsthistoriska klubbens medlemmar med varandra i samtal och begrundan av konstnären Björn Svensk utställningen som just nu pågår! Efter lite tilltugg och något i glaset är det dags för kvällens föreläsning

Okänd artist, Jägare och Emu, före 1914.
Barkmålning från Gunbalanya, Western Arnhem
Land, Northern Territory, National Gallery of
Australia

Föreläsning 9 november 2017

med Görel Cavalli-Björkman

Kristus och äktenskapsbryterskan. Förfalskning av Hans van Meegeren. Rijswijk Institute Collectie, Amsterda

Den 9 november fick vi på konsthistoriska klubben förmånen att lyssna på Görel Cavalli-Björkmans mycket intressanta föreläsning; Original, Replik, Kopia, Förfalskning. Görel som är professor i konstvetenskap och som tidigare varit forskningschef vid Nationalmuseum bjöd oss på en spännande inblick i det detektivarbete som bedrivs på ett museum i jakten på bevis för om ett verk är äkta eller en skicklig förfalskning.

Görel Cavalli-Björkman visade många exempel på hur svårt det kan vara att avgöra ett konstverks äkthet. Ett verk som ena dagen betraktas som en värdefull kulturhistorisk artefakt kan dagen efter ses som en billig kopia. Men det handlar inte alltid om rena förfalskningar. Äldre konst är sällan signerad och då är det inte lätt att avgöra om ett verk är målat av Rembrandt eller av någon av hans elever. Föredraget berikade oss med nya insikter om de stora mästarna och om de som försökt efterlikna dem. Om listiga förfalskare, hänsynslösa konsttjuvar och hårt arbetande intendenten som i konstens tjänst försöker skilja mellan äkta och falskt.

Vi på Konsthistoriska klubben är mycket glada över att ha fått möjligheten att ta del av Görel Cavalli-Björkmans omfattande kunskaper. Stort tack riktas till Görel för hennes intressanta och mycket insiktsfulla föreläsning.

Gästabudet 17 november 2017

med Liunga Pipare

Liunga Pipare
Foto Gullbritt Weiland

Några gycklare från Liunga ger stämningen en tidstrogenhet med sin musik och sina vackra klädedräkter. Vi tar oss tillbaka till 1400-talets Spanien där Ferdinand från Aragonien och Isabella från Kastilien gift sig med varandra och därmed förenat landet. Musiken ger oss känslor av både fest och dans men även av mollstämda processioner. Genom beskrivningar, sången och de tidstypiska instrumenten känner vi historiens vingslag och ser oss själva som en del av tidens flyktighet. Med tacksamhet lyssnar vi till musikerna som bevarar dessa musikaliska skatter med sitt engagemang och sin musikaliska skicklighet.

Efter kaffe med smarrig kaka blir det lite framåtblickar i klubbens verksamhet och avtackningar till de som tillrätt kvällens meny och givit lokalen en festlig inramning och stått för underhållningen.

Konsthistoriska klubben visar att även en festkväll kan få sin konstnärliga och historiska prägel genom musik och bild. Och det viktigaste av allt – en fin samhörighet mellan varandra kan uppstå!

Stort Tack till festfixarna: Kerstin, Marianne, Ingela, Johanna och till Liunga Pipare som underhöll oss så förnämligt!

Eldarna flamar i höstmörkret! De svarta siluetterna rör sig i riktning mot Naturum i Trädgårdsföreningen. I kväll är det Gästabud i Renässansens tecken med Konsthistoriska klubben.

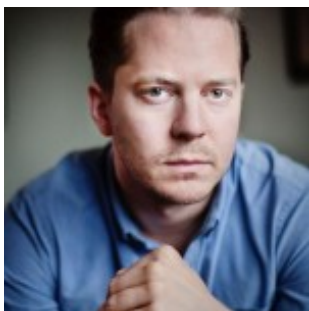
Det blir tätt mellan människor i den mottagande hallen där alla skålar med bubbel i glaset. Nu gäller det att känna till de stora renässansmästarna, då man ska hitta sin plats vid borden. Man får en liten pusselbit av ett konstverk i handen, för att sedan leta reda på bilden av konstverket vid något av borden. Det är dags för den lekamliga delen av kvällens begivenheter. Ett par mästarkockar har tillrett en välsmakande soppa med bonnbröd därtill. Vin i glaset och sorlet stiger!

Liunga Pipare
Foto Gullbritt Weiland

Föreläsning 30 november 2017

Bland konstplundrare och boktjuvar av Anders Rydell

Anders Rydell

En föreläsare som Konsthistoriska klubbens medlemmar länge sett fram emot att få möta är författaren och journalisten Anders Rydell. Efter att ha utkommit med sina böcker, *Plundrarna* och *Boktjuvarna* har Anders Rydell fått turnera världen över för att berätta om varför förövarna i andra världskriget i så stor utsträckning erövrade kulturen som krigsbyten. Genom sin gedigna efterforskning i gamla samlingar och bibliotek har han kartlagt på vilket sätt den judiska kulturen plundrades och skändades. Det som imponerar stort och som delvis är nytt är Rydells historieskrivning som leder fram till en förklaring varför denna plundring var så enorm och så viktig för nazisterna. Genom att gå tillbaka till 1850-talet för att se mönster i den tyska självbilden som världens mest intellektuella folk, visar Rydell hur det ledde fram till hysteri i form av stölder från den judiska befolkningen.

Då man efter krigets slut fann en av de största konstskatterna någonsin i den österrikiska saltgruvan i Altaussee förundrades man över denna systematiska konststöld. Tanken från Hitlers sida var att bygga ett Führermuseum i Linz som skulle överträffa allt annat som världen skådat och upprätta den tyska kulturen till sin rättmätiga överlägsenhet.

Genom sin beskrivning av historiens största bokstöld och konstplundring har Anders Rydell blivit en uppmärksam och respekterad författare med bl.a. en Augustnominering och nu är hans böcker översatta till sammanlagt 19 språk och fler är på gång.

Exempel på stulen konst: Michelangelo, Madonna och barn. Church of Our Lady Brygge

Exempel på stulen konst: Emil Nolde, Blumengarten

Alla vi som trotsat mörkret och givit oss till Museet denna novemberkväll kände oss mycket berikade och tacksamma över att ha fått lyssna på denna insiktsfulla föreläsning av en mycket fängslande föreläsare, som inte sparat någon energi för att fiska i grumliga vatten efter klarhet över historiska missgärningar.

Ett stort tack Anders Rydell för att du kom till Linköping och Konsthistoriska klubben!